

Sygn. akt III AUa 357/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Maria Małek - Bujak (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Procek SSA Jolanta Ansion
Protokolant	Sebastian Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2013 r. w Katowicach
sprawy z odwołania S. K. (S. K.)
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.
o prawo do emerytury pomostowej
na skutek apelacji ubezpieczonego S. K.
od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w Katowicach z dnia 22 października 2012 r. sygn. akt X U 1968/12

oddala apelację.

/-/ SSA M. Procek /-/ SSA M. Małek-Bujak /-/ SSA J. Ansion

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

Sygn. akt III AUa 357/13

UZASADNIENIE

Decyzją dnia 6 kwietnia 2010r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w C.
w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych
(t.j. Dz. U. z 2009r. nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) oraz ustawy
z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2008r. nr 237, poz. 1656) odmówił ubezpieczonemu
S. K. (ur. (...)) prawa
do emerytury. W uzasadnieniu decyzji wskazał, że ubezpieczony nie spełnia warunków

do nabycia uprawnień do emerytury pomostowej, gdyż nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 - zgodnie z załącznikiem nr 1 lub 2 - po dniu 31 grudnia 2008r. oraz nie rozwiązał stosunku pracy.

Od decyzji tej ubezpieczony wniósł odwołanie, domagając się jej zmiany, poprzez przyznanie mu prawa do emerytury - z uwzględnieniem wykonywania przez niego pracy w warunkach szczególnych w okresie od dnia 6 marca 1984r. do dnia 1 stycznia 1990r. z przerwami.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, wnosząc jednocześnie o oddalenie odwołania ubezpieczonego. W uzasadnieniu podniósł, że ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych, albowiem, począwszy od dnia 29 września 2008r. do dnia 23 września 2009r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne. Dodatkowo wskazał, że ubezpieczony złożył po wydaniu zaskarżonej decyzji świadectwo pracy wystawione przez Spółkę (...) S.A. z siedzibą w C. - nadal jednak nie spełnia warunku wymaganego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Wyrokiem z dnia 16 lutego 2010r. Sąd ten oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 1 września 2009r. odmawiającej mu prawa do emerytury pomostowej, o którą ubezpieczony wniósł w dniu 1 grudnia 2008r.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego w sprawie o sygn. akt XU 87/10, Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony dołączył świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach: wystawione przez Syndyka Masy Upadłości Huty (...) S.A. za okres pracy od dnia 5 sierpnia 1985r. do dnia 13 stycznia 1986r. na stanowisku maszynisty (wykaz A, dział VIII, poz. 13 pkt 6 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy tego resortu), wystawione przez (...) S.A. Oddział w Ś. za okres pracy od dnia 3 maja 1988r. do dnia 12 maja 1988r., od dnia 7 czerwca 1988r. do dnia 18 stycznia 1989r. na stanowisku maszynisty lokomotywy spalinowej, wystawione przez (...) S.A. w C. za okres pracy od dnia 7 stycznia 1998r. do nadal - na stanowisku manewrowy, maszynista lokomotywy - maszynista pojazdu trakcyjnego spalinowego (dział VIII, poz. 13 pkt 5 i 8 wykazu A stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987r.).

W dniu 18 marca 2010r. ubezpieczony złożył kolejny wniosek o emeryturę. Do wniosku dołączył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach:

- świadectwo z dnia 14 lipca 2009r. wystawione przez (...) S. A. w C. za okresy jak wyżej, z tym, że z uzupełnioną podstawą prawną - o załącznik nr 2, poz. 5 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008r. (Dz. U. nr 237 poz. 1656),
- świadectwo z dnia 16 czerwca 2009r. wystawione przez Hutę (...) S.A. w likwidacji w S. za okres pracy od dnia 6 marca 1984r. do dnia 24 sierpnia 1984r., od dnia 10 października 1984r. do dnia 18 lipca 1985r., od dnia 14 lutego 1986r. do dnia 26 marca 1988r., od dnia 5 października 1989r. do dnia 1 stycznia 1990r. na stanowisku manewrowy, maszynista pojazdów spalinowych, maszynista lokomotyw spalinowych (dział VIII, poz. 13, pkt 5 i 6 wykazu A załącznika do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 3 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego),

- świadectwo z dnia 8 czerwca 2009r. wystawione przez Hutę (...) S.A. w C. za okres pracy od dnia 1 lutego 1982r. do dnia 6 lutego 1982r. oraz od dnia 7 czerwca 1982r. do dnia 13 sierpnia 1982r. na stanowiskach II wytapiacz i manewrowy w wydziale transportowym,
- świadectwo z dnia 20 listopada 1999r. wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) w likwidacji za okres pracy od dnia 13 marca 1989r. do dnia 3 lipca 1989r. na stanowisku maszynisty lokomotywy (dział VIII, poz. 13 pkt 6 wykazu A załącznika nr 1 do zarządzenia Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego Nr 3 z dnia 30 marca 1985r.).

Zaskarżoną decyzją z dnia 6 kwietnia 2010r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji wskazał, że ubezpieczony nie spełnia przesłanek wymienionych w art. 4 i art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż nie rozwiązał stosunku pracy, nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach po dniu

31 grudnia 2008r., a do dnia 31 grudnia 2008r. nie udokumentował 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

W toku rozpoznawania odwołania ubezpieczonego przez Sąd Okręgowy w Katowicach, w sprawie sygn. akt XU 1298/10, organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 28 kwietnia 2011r., dokonał wyliczenia stażu pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach - ustalając ten staż na dzień 31 grudnia 2008r. w wymiarze 20 lat, 5 miesięcy i 28 dni, ze wskazaniem, że w okresie tym zawiera się zatrudnienie skarżącego na stanowisku maszynisty lokomotywy w przedsiębiorstwie (...) S.A. w C. od dnia 7 stycznia 1998r. do dnia 28 września 2008r.

Sąd Okręgowy w Katowicach ustalił, że odwołujący się od dnia 29 września 2008r. do dnia 23 września 2009r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne, a od dnia 24 września 2009r. jest uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, przy czym do wniosku o świadczenie rentowe dołączył świadectwo pracy z dnia 30 września 2009r. wystawione przez (...) S.A. w C., potwierdzające rozwiązanie stosunku pracy z dniem 23 września 2009r. Dalej, w oparciu o opinię biegłej sądowej z zakresu medycyny pracy dr hab. n. med. R. Z. z dnia 12 listopada 2010r. ustalił, że ubezpieczony jest niezdolny do pracy na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych z powodu schorzeń kręgosłupa i nadciśnienia tętniczego, a zaprzestanie wykonywania przez odwołującego się pracy na tym stanowisku nastąpiło od dnia 30 marca 2008r., kiedy to przeszedł na zasiłek chorobowy z powodu schorzenia kręgosłupa (dolegliwości bólowe o dużym natężeniu, zawroty głowy, problemy z poruszaniem się). Z tego powodu, po wykorzystaniu okresu zasiłkowego, pobierał następnie świadczenie rehabilitacyjne, po czym uzyskał uprawnienia do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Sąd Okręgowy, w oparciu o w/w opinię biegłej, stwierdził, że można przyjąć, że schorzenia kręgosłupa były przyczyną utraty przez ubezpieczonego zdolności do pracy na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych na dzień 30 marca 2008r. i aktualnie.

Sąd Okręgowy uznał, że sporna pozostawała kwestia uprawnień skarżącego do emerytury pomostowej, przejawiająca się w udokumentowaniu przezeń wymaganego stażu pracy w szczególnych warunkach, niezdolności do pracy na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych oraz rozwiązaniu stosunku pracy. Stwierdził, że odwołujący się nie spełnia przesłanek z art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż nie wykonywał pracy

w szczególnych warunkach po dniu 31 grudnia 2008r. Powołał art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, zgodnie z którym prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach

lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Wskazał także na przepis art. 7 ustawy o emeryturach pomostowych, stosownie do treści którego pracownik wykonujący w hutnictwie prace w szczególnych warunkach wymienione w pkt 4-12 załącznika nr 1 do ustawy, który spełnia warunki określone

w art. 4 pkt 1, 4-7, nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli:

1. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat;

2. ma okres pracy w szczególnych warunkach w hutnictwie wymienionej w pkt 4-12 załącznika nr 1 do ustawy, wynoszący co najmniej 15 lat;

3. lekarz medycyny pracy wydał orzeczenie o niezdolności do wykonywania prac w szczególnych warunkach wymienionych w pkt 4-12 załącznika nr 1 do ustawy.

Sąd I instancji stwierdził, że w wyniku przeprowadzonego przezeń postępowania dowodowego, ustalił, że odwołujący posiada ponad 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych w hutnictwie oraz że jest niezdolny do wykonywania pracy na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych, wymienionym w załączniku do ustawy w pkt 4-12, tym samym spełnia warunki do nabycia uprawnień do emerytury pomostowej.

Wobec powyższego, wyrokiem z dnia 27 września 2011r., sygn. akt XU 1298/10,

Sąd Okręgowy w Katowicach przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury pomostowej, poczynając od dnia 1 marca 2010r.

Od wyroku tego apelację wywiódł organ rentowy.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, na skutek rozpoznania apelacji organu rentowego, wyrokiem z dnia 5 czerwca 2012r., sygn. akt III AUa 2608/11, uchylił zaskarżony wyrok

i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu - Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia Sąd II instancji wskazał, że postępowanie dowodowe w sprawie winno zmierzać do wykazania, czy odwołujący wykonywał prace

w szczególnym charakterze wymienione w pkt 5 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych - i to właśnie ustalenie, czy ubezpieczony wykonywał taką pracę, należało

do istoty sporu, której Sąd I instancji nie rozstrzygnął. Sąd Apelacyjny wskazał,

że rozpoznając ponownie sprawę, Sąd Okręgowy wyjaśni dokładnie w jakich okresach

i na jakich stanowiskach był zatrudniony ubezpieczony, a jeśli istotnie ma okres 15 lat pracy, jako maszynista pojazdów trakcyjnych, do której to pracy utracił zdolność, rozstrzygnie

o uprawnieniach do emerytury pomostowej.

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 22 października 2012r. w sprawie o sygn. akt X U 1968/12 oddalił odwołanie ubezpieczonego.

Ponownie rozpoznając sprawę z odwołania ubezpieczonego, z uwzględnieniem wytycznych Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy w oparciu o dokumenty zawarte w aktach emerytalnych oraz w aktach osobowych ubezpieczonego z Przedsiębiorstwa (...) Spółka z o.o. w C., a także w oparciu o wyjaśnienia ubezpieczonego, ustalił, że odwołujący się

jako maszynista maszyn trakcyjnych pracował przez 13 lat i niecałe 10 miesięcy. Jak podnosił ubezpieczony w latach 1984-1986 pracował nadto, jako manewrowy w Hucie (...).

Z ustaleń Sądu wynika zatem, że ubezpieczony nie legitymuje się 15-letnim okresem pracy, jako maszynista pojazdów trakcyjnych, tj. pracy wymienionej w pkt 5 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Mając na uwadze wyżej przytoczone okoliczności i przepisy, Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego.

Apelację od powyższego wyroku wniósł ubezpieczony.

Zaskarżając powyższy wyrok w całości, zarzucił naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy, a to:

- art. 386 § 6 k.p.c., poprzez niezastosowanie się do wskazań Sądu Apelacyjnego zawartych w uzasadnieniu wyroku z dnia 5 czerwca 2012r., sygn. akt III AUa 2608/11 co do dalszego prowadzenia postępowania;
- art. 238 § 2 k.p.c., poprzez niewyjaśnienie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia,
- art. 233 § 1 k.p.c., przez sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego materiału dowodowego, z którego wynika, że ubezpieczony przepracował w warunkach szczególnych o których mowa w art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych, łączny okres 20 lat, 5 miesięcy i 28 dni, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia przepisów prawa materialnego, a to art. 4 i 49 ustawy o emeryturach pomostowych przez jego niezastosowanie.

Powołując się na powyższe, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wskazał, iż Sąd Okręgowy nie dostosował się do zaleceń Sądu Apelacyjnego. Podniósł, iż Sąd I instancji nie dokonał precyzyjnego ustalenia jakie okresy, na jakich stanowiskach i w jakich zakładach zostały zaliczone ubezpieczonemu do ustalenia prawa do emerytury.

W ocenie apelującego, Sąd Okręgowy wskazał wyłącznie, że ubezpieczony przepracował w warunkach szczególnych 13 lat i niecałe 10 miesięcy, ponadto nie wskazał jakie okresy wliczył w ten staż pracy, a jakie nie. Dalej podniósł, iż Sąd I instancji nie wyjaśnił co składa się na stan faktyczny sprawy i nie wyjaśnił jakim dowodom dał wiarę.

Zdaniem apelującego, Sąd nie odniósł się również do stanowiska wyrażonego przez organ rentowy w piśmie procesowym zawartym na karcie 45, z którego wynika, że łącznie ubezpieczony przepracował w warunkach szczególnych 20 lat, 5 miesięcy i 28 dni.

W odpowiedzi na apelację ubezpieczonego organ rentowy wniósł o jej oddalenie.

Odnosząc się do zarzutów apelującego, wskazał, iż Sąd Okręgowy w oparciu o dokumentację osobową skarżącego, jego akta emerytalne, jak również wyjaśnienia złożone przez niego na rozprawie w dniu 11 października 2012r., wbrew twierdzeniom apelacji, ustalił iż odwołujący nie legitymuje się 15-letnim okresem pracy na takim stanowisku. Natomiast, odnosząc się do zarzutu ubezpieczonego, iż w piśmie procesowym z dnia 28 kwietnia 2011r. organ rentowy uwzględnił 20 lat, 5 miesięcy i 28 dni okresu pracy w warunkach szczególnych, organ rentowy wskazał, iż na okresy te składa się zatrudnienie ubezpieczonego w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ustawy pomostowej, jak i okresy oceniane jako praca w warunkach szczególnych zgodnie z treścią rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych i szczególnym charakterze. Organ rentowy wskazał,

że ubezpieczony nie wykazał, iż wykonywane przez niego przed dniem 7 stycznia 1998r. prace, są również pracami w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji przeprowadził prawidłowe postępowanie dowodowe, a ocena tak zgromadzonego materiału dowodowego nie przekracza granic określonych przepisem art. 233 k.p.c. Poczynione ustalenia faktyczne Sąd Apelacyjny w pełni podziela i przyjmuje za własne, albowiem zostały one logicznie uzasadnione. Sąd I instancji dokonał prawidłowej subsumpcji przepisów prawnych w świetle trafnie ustalonego stanu faktycznego.

Kwestia sporna w niniejszej sprawie dotyczyła uprawnień ubezpieczonego do emerytury pomostowej, na podstawie art. 9 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z dnia 31 grudnia 2008r.).

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny realizacji przez ubezpieczonego przesłanek uprawniających do emerytury na gruncie art. 9 ustawy o emeryturach pomostowych.

Należy przypomnieć, iż zgodnie z art. 9 ustawy pracownik wykonujący prace maszynistów pojazdów trakcyjnych wymienione w pkt 5 załącznika nr 2 do ustawy, który spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7, nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli:

1. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla mężczyzn;
2. ma okres pracy jako maszynista pojazdów trakcyjnych wymienionej w pkt 5 załącznika nr 2 do ustawy, wynoszący co najmniej 15 lat;
3. lekarz medycyny pracy wydał orzeczenie o niezdolności do wykonywania prac jako maszynista pojazdów trakcyjnych.

Niewątpliwie ubezpieczony osiągnął przesłankę wieku (urodzony (...)), jak również w stosunku do ubezpieczonego zostało wydane orzeczenie o niezdolności do wykonywania prac jako maszynisty pojazdów trakcyjnych. Zatem, w ocenie Sądu Apelacyjnego, w zakresie rozważań Sądu Okręgowego pozostawała ocena przesłanki zawartej w art. 9 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych, tj. ustalenie, czy ubezpieczony legitymuje się okresem pracy jako **maszynista pojazdów trakcyjnych** wymienionym w pkt 5 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, wynoszącym co najmniej 15 lat.

Słusznie Sąd Okręgowy, dokonując oceny spornego okresu zatrudnienia, oparł się na aktach osobowych i rentowych ubezpieczonego. Ze zgromadzonych akt osobowych, poświadczających pracę ubezpieczonego na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych, jednoznacznie wynika, iż ubezpieczony nie przepracował co najmniej 15 lat na w/w stanowisku.

W tym miejscu należy wskazać, iż nie ma racji skarżący, że uzasadnienie Sądu I instancji nie zawiera precyzyjnego ustalenia jakie okresy, na jakich stanowiskach i w jakich zakładach Sąd uwzględnił ubezpieczonemu przy ustalaniu prawa do emerytury. W ocenie Sądu, uzasadnienie zaskarżonego wyroku spełnia wszystkie wymagania zawarte w art. 328 § 2 k.p.c., ponadto Sąd szczegółowo wskazał na podstawie jakich dokumentów ustalił zatrudnienie ubezpieczonego u poszczególnych pracodawców w poszczególnych okresach. Marginalnie należy wskazać, iż niezrozumiałą jest dla Sądu Apelacyjnego zarzut naruszenia art. 238 § 2 k.p.c. w tym zakresie.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, nie zasługuje na uwzględnienie zarzut apelującego dotyczący naruszenia art. 386 § 6 k.p., poprzez niezastosowanie się przez Sąd I instancji do wskazań Sądu Apelacyjnego zawartych w wyroku z dnia 5 czerwca 2012r., sygn. akt

III AUa 2608/11. Należy wskazać, iż Sąd Okręgowy niewątpliwie, zgodnie z zaleceniami Sądu II instancji, przeprowadził niezbędne postępowanie w zakresie wykazania, czy odwołujący wykonywał prace w szczególnym charakterze wymienione w pkt 5 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, a więc pracy maszynisty pojazdów trakcyjnych, co znajduje odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Ponadto, przechodząc do oceny zarzutu ubezpieczonego, iż Sąd Okręgowy nie odniósł się również do stanowiska organu rentowego ustalającego łączny okres pracy w warunkach szczególnych ubezpieczonego na 20 lat, 5 miesięcy i 28 dni, należy wskazać, iż wymaga rozróżnienia praca w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych od pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. W powołanym piśmie wskazano, iż jedynie okres zatrudnienia na stanowisku maszynisty lokomotywy w przedsiębiorstwie (...) S.A.

od 7 stycznia 1998r. do 28 września 2008r. może zostać zakwalifikowany do pracy

w warunkach szczególnych w rozumieniu załącznika nr 2 poz. 5 ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008r., natomiast pozostałe okresy zostały uwzględnione

na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych

lub w szczególnym charakterze. Należy przypomnieć, iż ustawa o emeryturach pomostowych zastąpiła przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS określające zasady przyznawania emerytur w niższym wieku pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach pracy

lub w szczególnym charakterze nowymi regulacjami określającymi zasady nabywania wcześniejszych emerytur z tytułu tego rodzaju pracy. Na tle art. 9 w/w ustawy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze zgodnie

z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r., nie stanowi pracy w warunkach szczególnych wymienionej w załączniku nr 2 pkt 5 ustawy o emeryturach pomostowych. Nabycie prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym jest przywilejem w stosunku

do nabywania emerytur w powszechnym wieku emerytalnym, wobec czego skorzystanie

z tego prawa nie może podlegać uznaniu lub opierać się na wykładni rozszerzającej,

ale powinno mieć oparcie w ustalonych okolicznościach faktycznych sprawy, które spełniają prawne wymagania zakwalifikowania określonej pracy, jako zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji procedował w granicach i na podstawie prawa. Nie sposób dopatrzeć się przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów

w postępowaniu przed Sądem Okręgowym. Słusznie Sąd I instancji, wydając rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie, oparł się na zgromadzonej dokumentacji w postaci akt osobowych i emerytalnych ubezpieczonego oraz wyjaśnieniach ubezpieczonego. Należy wskazać

na ugruntowany pogląd judykatury, iż postawienie zarzutu naruszenia przepisu art. 233

§ 1 k.p.c. nie może polegać na zaprezentowaniu przez skarżącego stanu faktycznego przyjętego przez niego na podstawie własnej oceny dowodów. Osoba skarżąca może tylko wykazywać, posługując się wyłącznie argumentami jurydycznymi, że sąd naruszył ustanowione w wymienionym przepisie zasady oceny wiarygodności oraz mocy dowodów

i że naruszenie to miało wpływ na wynik sprawy. Zatem, zarzut ubezpieczonego naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów w niniejszym postępowaniu nie może się ostać.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonego, jako całkowicie bezzasadną.

/-/ SSA M. Procek /-/ SSA M. Małek-Bujak /-/ SSA J. Ansion

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

JR